

Молодий комуніст

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Неділя, 1 січня 1984 року

№ 1 (3352).

Ціна 2 коп.

Агітпоїзд ЦК ЛКСМУ

З 6 по 27 грудня у складі агітпоїзду ЦК ЛКСМУ «Комсомолец України», який відвідав Рівненську і Львівську області, працювала пропагандистсько-художня група Кіровоградського обкому комсомолу.

У складі агітгрупи — ветерани Великої Вітчизняної війни О. Г. Чибісова, М. С. Корнієнко, лектори обласної організації товариства «Знання» кандидати історичних наук М. І. Загідулін, Б. А. Ачказі. Політичні пісні виконував студент Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна К. Рейзвік.

Вокально-інструментальний ансамбль «Хороший настрій» з виробничого об'єднання «Друкмаш» (керівник О. Агура) подорожує з агітпоїздом утретє. На 26-ти концертах ВІА «Хороший настрій» побувало близько десяти тисяч юнаків і дівчат Рівненщини і Львівщини.

О. КОНОНЕНКО,
керівник лекторської групи обкому ЛКСМУ.

НОВОРІЧНЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ

Дорогі товариші, друзі!

Стає історією 1983 рік. Він займе гідне місце в літописі славіх звершень радянського народу.

Наша країна помітно просулася вперед на всіх напрямках господарського і культурного будівництва. Прискорилися темпи зростання суспільного виробництва, підвищилась продуктивність праці, неухильно розв'язуються соціальні завдання. Виконуючи Продовольчу програму, трудівники агропромислового комплексу виробили більше, ніж у попередньому році, продукції землеробства і тваринництва. Введено в дію сотні нових підприємств. Широким фронтом іде освоєння природних багатств Сибіру і Далекого Сходу, завершується будівництво Байкало-Амурської магістралі, достроково споруджено гігантський газопровід Уренгой—Помари—Ужгород.

Великими відкриттями порадували радянські вчені, видатні перемоги здобуті в освоєнні космічного простору. Наша багатонаціональна культура збагатилась новими значними творами літератури і мистецтва.

Все це — результат напруженої, плідотворної праці радянських людей, послідовного здійснення курсу партії на більш ефективне використання можливостей і переваг розвинутого соціалізму, на зміцнення дисципліни і організованості в усіх сферах життя суспільства.

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР висловлюють сердечну подяку всім, хто з повною віддачею сил працює на загальне благо, примножує матеріальні і духовні цінності соціалістичної Батьківщини!

Досягнуті в минулому році успіхи безперечні. Але ми маємо вийти на ще вищі рубежі, активніше розв'язувати масштабні завдання, які визначені XXVI з'їздом партії, наступними Пленумами ЦК КПРС.

Цими днями Пленум Центрального Комітету КПРС схвалив державний план економічного і соціального розвитку СРСР на четвертий рік п'ятирічки. Верховна Рада на черговій сесії обговорила і затвердила цей план. Він відповідає генеральній лінії партії, служить корінним інтересам народу. Центральный Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР впевнені, що трудящі країни розгорнуть всенародне соціалістичне змагання за його успішне виконання і перевиконання, ознаменують 1984 рік ударною, високопродуктивною працею.

Комуністичної партії і Радянської держави немає вищої турботи, ніж турбота про благо народу. Щоб радянські люди жили дедалі краще, повніше задовольняли свої матеріальні і духовні потреби, шлях один: сумлінна праця на будь-якій ділянці соціалістичного творення — біля заводського верстата і в шахті, на транспорті і хліб-

ній ниві, в науковій лабораторії і на будівельному майданчику.

Країна йде назустріч виборам до Верховної Ради СРСР. Це важлива політична подія в житті нашого суспільства, безсумнівно, стане ще одним свідченням розквіту соціалістичної демократії, демонстрацією непорушної єдності партії і народу, їх монолітної згуртованості навколо ленінського Центрального Комітету КПРС, Політбюро ЦК на чолі з товаришем Юрієм Володимировичем Андроповим.

Товариші! Минаючий рік, на жаль, не приніс ослаблення міжнародної напруженості. З вини імперіалізму обстановка в світі загострилась. Адміністрація США, йдучи мілітаристським, авантюристичним курсом, розгорнула небачену за масштабами гонку ракетно-ядерного озброєння, стала на шлях грубого втручання у внутрішні справи інших держав і відкритої агресії проти ряду країн.

В цих умовах Радянський Союз, країни соціалістичної співдружності вживають усіх необхідних заходів, щоб відвернути ядерну війну, зберегти мир для нинішніх і прийдешніх поколінь. Міжнародна обстановка вимагає від радянських людей найвищої пильності, витримки, організованості, самовідданої праці в ім'я зміцнення економічної могутності й обороноздатності країни. Безпечною своєю Батьківщиною, наших союзників і друзів ми не поступимося!

Зустрічаючи Новий рік, ми гаряче поздоровляємо народи братніх країн соціалізму, дружніх держав, трудящих усього світу! Шлемо наш новорічний привіт усім людям доброї волі і закликаємо миролюбні сили планети ще тісніше згуртувати ряди в боротьбі проти зловисних планів імперіалізму.

Дорогі товариші, друзі!

Радісне свято приходить у наші оселі. Радянські люди зустрічають його з оптимізмом, сповнені світлих надій, упевнені в своєму майбутньому.

Гаряче поздоровляємо з наступаючим Новим роком героїчний робітничий клас, колгоспне селянство, радянську інтелігенцію!

Найкращі побажання ветеранам партії, війни і праці — випробуванім бійцям за справу комунізму, які передають новим поколінням свою ідейну переконаність, величезний життєвий досвід, стійкість і силу духу!

Сердечні поздоровлення нашим чудовим жінкам, славної молоді!

Бойовий новорічний привіт доблесним радянським воїнам — надійним захисникам соціалістичної Вітчизни! Поздоровляємо тих, хто в цю ніч перебуває на трудовому і військовому посту, хто працює далеко від Батьківщини!

Бажаємо всім радянським людям міцного здоров'я, великих успіхів у праці, навчанні, творчості!

З Новим роком, з новим щастям, дорогі товариші!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
КОМІТЕТ КПРС

ПРЕЗИДІЯ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

РАДА МІНІСТРІВ
СРСР

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

комсомольсько-молодіжної бригади токарів механоскладального цеху № 1 Кіровоградського виробничого об'єднання по сімках «Червона зірка» на 1984 рік (керівник колективу Віра Полякова, групкомсорг Олександр Лапак).

У минулому, серцевинному році п'ятирічки, наша бригада, перевищуючи виробничі плани, постійно вела пошук резервів підвищення продуктивності праці. Новий, 1984 рік, ми зустрічаємо, працюючи в рахунок вересня 1985 року.

Вітаючи в житті рішення XXVI з'їзду КПРС, чераневого (1983 р.), грудневого (1983 р.) пленумів ЦК КПРС, готуючись гідно зустріти 66-у річницю Ле-

нінського комсомолу, ми зобов'язались:

- підвищити продуктивність праці порівняно з минулим роком на 7 процентів;
- з першого пред'явлення здавати 96 процентів продукції;
- кожному членові КМК боротися за присвоєння бригаді звання «Краще робоче місце»;
- допомогти оволодіти професією токаря одному учневі;

- постійно підвищувати свої знання в школі комсомольської політосвіти;
- підтримати ініціативу бригади слюсарів-монтажників ремонтно-механічного цеху, яку очолює В. М. Афанасьєв, «Забезпечити свідому дисципліну й чітку організацію праці»;
- постійно утримувати звання «Краща комсомольсько-молодіжна бригада підприємства, бути кра-

щим КМК Кіровоградщини у промисловості;

- план одинадцяті п'ятирічки виконати до 114-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Викликаємо на змагання КМК бригади електрозварників механоскладального цеху № 2 Олексія Попова.

Соціалістичні зобов'язання обговорено і прийнято на загальних зборах бригади.

У КВАРТИРІ УЛЬЯНОВИХ—ЯЛИНКА

Ялинка прикрашає, як і створює святковий настрій, купувати велике задоволення, але ще приємніше робити їх своїми руками. Так вважають діти з Київської середньої школи № 32. Вони виконали відповідальне піонерське доручення — виготовили барвістку для стрункої зеленої красуні, яка «оселилась» тепер у меморіальній квартирі-музеї Ульянових.

На фабриці Діда Мороза, як називали в школі майстерню, з допомогою фантазії і старання юних чарівників народжувалась новорічна казка. Не злічити різнобарвних хлопавок, повітряних куль, потішних фігурок звірят і птахів, оригінальних зірочок, ліхтариків, дзвіночків. А з якою вдумкою зроблено яскраві гірлянди, легкі граціозні сніжинки, сріблясті дошки.

А. МОЙСЕЄВА,
кор. РАТАУ.

СЕЛО І МОЛОДЬ

Їхня хата скраю?

Було б почати розповідь так: Їхня хата скраю. Вони що скраю? Не в центрі села, а на околиці. Їхня хата скраю. Але не в даному випадку. Чому? Справа в тому, що це не хата, а будинок.

Вперше слово «хата» не підходить для хазяїни. Це слово, в якому ще другий місяць життя, більше пасує до слова «хата», де хата, мабуть, вживає й не тільки для найстаршого покоління. Дідавки — це теж хата.

Про це я зізнався хазяїні у розмові, розглядаючи симпатичні їм помешкання.

— Ми обидва виросли у хатах, — сказав господар. — І гордимся тим, що любимо землю, шариємо і поважасмо людей, які біля неї трудяться. І як би не мінялось помешкання, воно завжди для селянина буде хатою. Принаймні наш пересторок, — хазяїнка при цих словах зашарілась одразу і сором'язливо опустила очі, — наш пересторок вирастатиме в хату.

Відпочинок од нової квартири Таня і Юрій Черкашини отримали після тому. Хоча ще торік, наприкінці, і не сподівалися мати власне житло. Юрій навчався в школі.

Після восьмого класу вступив хлопчик до Дмитрівського сільського професійно-технічного училища. П'ятирічний, як і попередній після закінчення навчального закладу у рідне Комішувате Новоукраїнського району, не було. А практично вийшов з села у сусідній з Дмитрівкою Дніпро. Тоді й познайомились.

Справжньою практикою для молодого спеціаліста стали кілька місяців роботи перед армійською службою у бригаді двірні Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова. І на дивний же спосіб цивільного життя Юрій справився. Черкашини виступили. А через рік Таня сказала обережно чоловікові, аналізуючи його приналежність до рідного Комішуватого: «У Дніпрі уже третю вулицю для молодих спеціалістів закладають, ти ж знаєш...»

Розмова в конторі колгоспу «Дружба». Знаменського району була короткою, але діловитою і серйозною.

Ми потребуємо спеціалістів, — не приховував потреб господарства голова Г. Х. Перепеляк. — Тим більше таких ось молодих та ще з гітало-ським школою за плечима. Ось на цю вулицю, — показав за вікна вулицю, — отримаєте цього року житло.

Сьогодні у хаті обставлено поки що одна з трьох кімнат.

За два роки спільного життя трохи пристаріли: Юрко шофером працює, а диспетчером, — пояснює охоче господар. — Ну, а трохи ж відвесіла, що рідні подару-

вали, засталося. Не бачу зразу, головне — масмо дах над головою, а все інше — діло наживне.

Будинок (7,8 метрів) — добротний, кімнати просторі, є вода, холодна і тепла, газ, парове опалення, туалет, ванна... Нічим не відрізняється від міської квартири. Принаймні зараз, хоча влітку цю однину відчуватимемо, коли через вікно до хати заглядатиме молодий гарячий соняк.

З весни хазяїство заведемо, — міркує Юрій. — Сарай у нас стоїть порожній, один пів сарай в будці. А розведемо курей, гусей, щоб і м'ясо своє було, і сало та м'ясо... Як у людей. Біля хати десять соток городу. Хочеш більше — бері, за селом.

Це одна молода сім'я міцно стає на ноги. І допомагає їм у цьому колгосп. Тільки цього року у Дніпрі появилася нова вулиця з одинадцятьма будинками. Випливалися вони різненько об'їзду асфальтованої дороги. Власне, тут одночасно виросла кілька нових вулиць, у різних кінцях села: Дніпрова вулиця — тільки в довжину розтягнулась на 18 кілометрів.

У центрі зараз подовжуються дві вулиці. Лермонтова і Молодіжна.

Розповідає секретар парткому колгоспу А. К. Іванов:

— Колгосп пропонує кілька форм житлового будівництва. Здебільшого погоджуються на готове помешкання. Одні госпо-

диним протягом, наприклад, десяти років. І не одразу бухгалтерія виходить з зарплати гроші, а через три-чотири роки, щоб за цей час сім'я змогла рахувати достаток. В інших же будинках мешканці вносять щомісячну квартирну плату, як у міських квартирах. Якщо до певного, встановленого строку

спеціалісти висираються з села — будинок залишається за господарством, ми можемо тоді запросити у колгосп інших спеціалістів. Є ще й третя форма — індивідуальне будівництво. Будівельні матеріали при цьому колгосп пропонує за півціни.

Секретар ще довго розповідав про те, як прав-

валя достойно продовжує династію тваринників. Так сказав мені в комітеті комсомолу господарства. Зараз на другій молодіжній вулиці фермі зоотехніком працює її батько, дояркою мати.

І ось ми на фермі. Тепло, затишно тут, покупуємо літню червону, літню, корівки. За якісь

хвилинки почнеється вечірнє доїння.

У Валентині Язвенко їх 24, теж червоних. — Зараз падає трохи снігу, — говорять комсомолки. — Бо більшість корів у запуску. А влітку то й по 10 і більше кілограмів дола. Нам з нього різнитись — доярка Степаніда Турок із селіської ферми зараз по 15 кілограмів має щодня.

Валія говорить, маючи на увазі і свою подругу — Лілію Соляр, Наталю Мосіну, Людмилу Горішню та інших. Другий дівчат, двайцять.

— Довго вже на цій фермі? — запитують. — Якщо самостійно, то недовго, п'ять років. А до мамі бігла ще коли в школі вчилася.

Валентина вже сама мала двох хлопців-виховують з Володимиром. Старшому, Юркові, вже шість, скоро в школу йде, а менший тільки в школу йде.

Йшли спочатку разом з батьками, згодом заприятелювали самостійно. Ну, як хату. А недавно Валентина поїхала на стіл голови правління заяву, щоб колгосп побудував нову, сучасну.

Житимемо на своїй же вулиці Тельмана, майже на цьому самому місці. Тут у нас обновилося куток. Наступного року перебудуємося.

Говорить Валентина ці слова впевнено, без прикриття сумніву. Бо в колгоспі знають — коли пообіцяли, то буде саме так.

І вже квантіться молоді доярки — корови їм чужі. Та й удома ж хлопці чекають — треба поспішити. «Трудяги, тві тримаються земля», — сказав про них секретар парткому.

Таких сімей у колгоспі «Дружба» багато.

Рік Новий

Народився

Сьогодні, 1 січня, Дніпро розбудує, медіа-ліну. Справді, свої гості вони почнуть ще ні світ ні зоря. І думатиме на все село під хату чий тогочасний господарський інстинкт.

Застелітьте столи, та все килимками. Рудується, ой рудується, земля, —

Рік Новий народився! Били у керівника О. С. Чернєва — гучний, голосистий. Але кулі йому до голосів вішачих, хіба що тільки підтримувати доповідати гармонію.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

ЕКСКУРСІЯ
В БУДИНОК ЧУДЕС

Нагадаємо, — ми минуло мене Валентина Миколаївна Тарасевич, директор Великовисівицького Будинку піонерів. — коли до наших інколарів завітав Дід Мороз?

— Напередодні Нового року.

— Ні, не вгадали. Він прийшов до нас у Будинку піонерів ще в перших числах грудня. І відразу взявся за діло: спершійно запропонував

фабрика Діда Мороза. Гурток, де зібралися любителі дуже популярного мистецтва — м'якме — один із своїх рідних цехів фабрики.

У маленькій кімнатці тихо. П'ять юних рукодільників усі в роботі. Ряд за рядом, вузлик за вузликом — і дивись, уже вимальовуються контури новорічного суєнірного Діда Мороза, якого задумала зробити четвертокласниця Валя Крижа-

нівська. А її однокласниця Таня Грабар, в'яже оригінальний кулон. Іра Данилова — літню сумочку.

Рівніше вузлики в'яжи і не дуже затягуй їх, — радить Ірі керівниця гуртка Наталія Якимівна Кочергіна.

Дівчинка спершу не зовсім уміла, але з кожним рухом усе впевненіше пильнує квіточку-візерунок.

Новорічних канікул ми чекали з таким нетерпінням, — широко каже Лариса Зінов'єва. Я та мої подружки Віта Голосин, Валя Зінов'єва, Люся Жердів, Люда Луїнова щодня приходили до школи. По-перше, щоб побільше навчитися у Наталії Якимівни. Алже вона на всі руки майстриня. А по-друге, чекаємо не дочекаємося свята

«Ялинка дружби». Це коли у наш Будинку піонерів приїдуть у гості хлопчики і дівчатка з навколишніх сіл. Скільки тоді друзів у нас з'явиться!

А ще розказала Лариса і про те, що подібні торжества не тільки суто розважального плану. Вони дають змогу дітям поспілкуватися на предмет, скажімо, підвищення успішності в загоні,

дружби, школі, дружби, товаришування і т. д.

Людмила Флора, шестикласниця, схилилась над моделлю літака. Вона вже майже готова: не тріскається, покладувати. І швидкоплинний «Як-18» буде готовий до запуску в повітря. Поряд із Андрієм — його товариш Сашко Химич. Він теж, як і Андрій, другий рік відвідує анімодельний гурток. Шні обидва хлопці посилено готую-

ЯК ДІД МОРОЗ ПОМИЛИВСЯ

Напередодні Нового року Дід Мороз завітав і до Світловодська, щоб поздоровити метушливих дітлахів, усіх жителів з новорічним святом. Не забув і про трудові колективи.

— Здорові були, Дідусю, — відгукнулися на привітання поворічного гостя хлопці з комсомольсько-молодіжної бригади плавильників цеху № 8 заводу чистих металів, яку очолює Василь Гисенко.

— А чого це на календаріку нашому тільки листопал? — сміється Дід Мо-

роз. — Мабуть, розсіділи за останні місяці року?

— Так, дорогий Дідусю, на нашому календарі листопал 1984-го року. Виходить, припізлилися ви, Дідусю, — у топ Морозові одказав бригадир.

Зрозумів Дід свою помилку і зрадів. Одряду ж і привітань плавильників. А відтак поцікавився:

— Розкажи мені, бригадире, про плавильників — товаришів своїх.

Василь Гисенко: — Понад три роки тому утворився наш колектив. Сьо-

годні із 27 чоловік у ньому 24 ударники комуністичної праці. Наш девіз «Сьогодні — досягнення, завтра — норма!» Протягом року двічі переглядали свої соціалістичні зобов'язання. А річне завдання виконали напередодні Жовтневих свят. Ще тоді вас, Дідусю, чекали, та забарилися ви...

Дід Мороз: — А як вам удалося час підкорити?

Василь Гисенко: — І сумлінністю, Дідусю, і сумлінністю, та ще чи-

мало інших засобів використували: взаємодопоміжність, наполегливість. Раціоналізації подали з десяток, економічний ефект від яких склав дві з половиною тисячі карбованців. Про трудову дисципліну, звичайно, не забували: без неї ніяких успіхів не жди. А ще пращемо ми за бригадною формою організації праці з оплатою за кінцевими результатами. Із завтрашнього дня на бригадний господарський перебігемо...

Дід Мороз: — Добре, бачу, що рік не пройшов для вас даремно. Тож на самкінець побажаю Вам усього найкращого в Новому році: щастя людського, здоров'я міцного і успіхів якнайкращих у роботі...

Радісно заіскрилися кристалеві сніжинки на Дідусевому кожусі, і став гість поворічний прощатися.

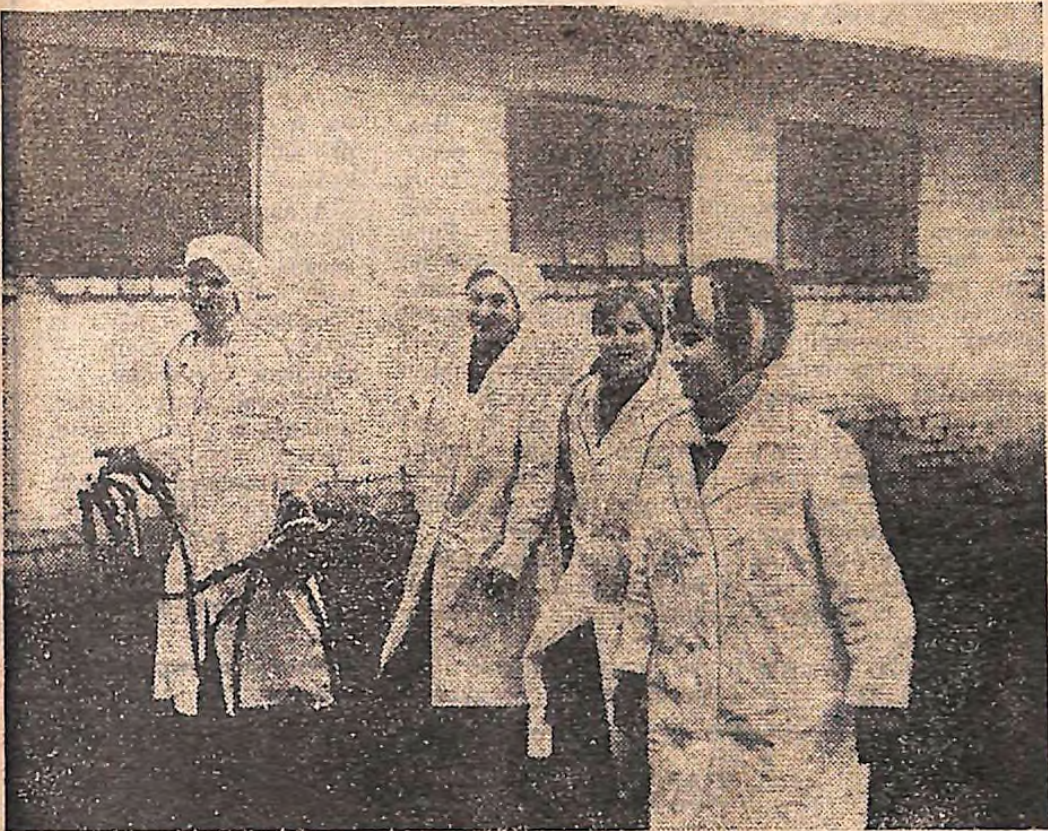
— Бувайте здорові, хлопці. Та щоб не повторилося моє запізнення, коли покажете вітати вас із закінченням п'ятирічки?

— Готуйтеся на лопени, на День металурга, — сказав Василь Гисенко. — А вітм, ми самі Вам повідомимо, бо, може, ще переглянемо свої зобов'язання і прискоримо темп роботи...

Розмову записав
О. ПОКРОВСЬКИЙ.

СОНЦЯ

ДЛЯ МОЛОДИХ СІМЕЙ

Маршрут сільської самодіяльної агітбригади визначений наперед. За день аматори привітають і передовиків соціалістичного змагання, і пенсіонерів, не минує традиційних ферм та тракторних бригад.

— Живуть традиції у нашому селі, — говорить учасниця бригади колгоспний бухгалтер Тетяна Юраш, — Співаюча душа в народі. Тож і хочеться співати не тільки для себе, а привітати пісню з успіхом однієї з

тепліх. Приїхали до Дніківки удвох з чоловіком, довідавшись, що колгосп пропонує житло молодим сім'ям.

— І не хотілось покидати своє село, бо рідне ж... Але змушені були оселитися на власну хату

На знімках: сільська вулиця; в оселі Черкашних; на роботу — на свято; сільська агітбригада.

Фото В. ГРИБА.

КА-НІ-КУ-ЛИ

тяться до участі у районній виставці дитячої технічної творчості, що проходить у дні Всесвітнього тижня науки, техніки, виробництва для дітей та юнацтва.

— Крім того, в квітні, — розповідає Павло Васильович Жердін (він очолює гурток), — ми готуємось взяти участь в обласних змаганнях юних авіамоделістів. Хто захватить честь району —

зараз важко сказати, бо ще поперед змагання між самими гуртківцями.

Останнє наше знайомство було з учасниками дитячого духового оркестру. Як виявилось, вільних від занять дітям у музикантів не буває. Всі канікули вони впритул повністю присвячують розучуванню концертної програми, з якою мають виступити на районному огляді художньої самодіяльності.

Всі 32 музиканти, як сказав їхній керівник В. І. Тимофеев, однаково зацікавлені розучують і марш «Прощання слов'янки», і пісню «Вогник», і вальс «На сопках Маньчжурії». Працювати їм треба багато, бо ж хочуть хлопці бути в числі кращих на огляді.

— Увага! Приготувалися! — командує Віктор Іванович.

І полинула ніжна ме-

КА-НІ-КУ-ЛИ

лодія вальсу. Не біда, що ще не зовсім упевнено тримаються юні музиканти і наймолодшому учасникові оркестру, барабанщику Ігорю Стручку, ще завважає зайве хвилювання. Всплески у цих хлопців усе буде гаразд. Адже вони старіються. І не пині найголовніше.

Т. КОЛІЙ.

Маловисківський район.

1 СІЧНЯ 1984 РОКУ — СЛАВНА ДАТА
В ІСТОРІЇ КУБІНСЬКОГО НАРОДУ —
25 РОКІВ З ДНЯ ПЕРЕМОГИ РЕВОЛЮЦІЇ
НА КУБІ

«МИ ЗАВЖДИ БУДЕМО РАЗОМ З РАДЯНСЬКИМ НАРОДОМ»

Народи двох наших країн — Республіки Куба і великого Радянського Союзу, — розділених майже десятима тисячами кілометрів, почали глибоко пізнавати один одного і зміцнювати свою єдність майже чверть століття тому. Так виникла глибока дружба, що дала світові один із найскрадішших прикладів братерського співробітництва і взаєморозуміння.

Кубинська революція всього лише через кілька місяців після перемоги 1 січня 1959 року зіткнулася з величезними труднощами. Це злочинна економічна блокада США, що триває і донині, економічні диверсії, терористичні акти, саботаж і навіть воєнні провокації...

Чи треба говорити про те значення, яке має у цих умовах безкорислива допомога Радянського Союзу для становлення й розвитку соціалістичної Куби у її боротьбі проти всіх і всяких підступів міжнародної реакції?

Співробітництво СРСР із нашою країною в галузі науки, промислового й сільськогосподарського виробництва, підготовці національних кадрів, тобто в створенні необхідних умов для розвитку кубинської революції, викликає в серцях нашого народу почуття глибокої вдячності, поваги й любові до радянських людей.

Два з половиною останніх десятиліття були не легкими, і немало драматичних ситуацій пережив за цей час світ. Американський імперіалізм усі

ці роки тримає його в стані напруженості і постійної воєнної загрози.

Республіка Куба незмінно підтримувала й підтримує Радянський Союз у його послідовному захисті людських прав, свободи й економічної самостійності всіх країн незалежно від їх географічного положення, розмірів і панівної ідеології.

Куба незмінно захищала і захищатиме ідейні принципи гуманності й справедливості, які на практиці втілюються в житті в Радянському Союзі. Куба завжди йтиме рука в руку з Батьківщиною Леніна в її боротьбі за мир, за відвернення ядерної війни, проти неоколоніалізму й реакційних диктатур.

Перша соціалістична держава Західної півкулі завжди буде разом із Радянським Союзом у справі зміцнення дельного переможного походу марксистсько-ленінського вчення.

Я впевнений, що історія запам'ятає дружбу наших народів як яскравий приклад нових відносин у людському суспільстві, як приклад справжнього інтернаціоналізму.

І ми щиро говоримо радянським братам: на святкуванні 25-ї річниці революції, підбиваючи підсумки цих років, ми бачимо вас поруч з нами. Ми завжди пам'ятаємо про великий радянський народ, який допомагає нам вистояти й перемогти.

Хуан Соїло
МАРІНЬЕЛЬО,
президент Асоціації
кубіно-радянської
дружби.
Гавана

ЗА МИРНУ ПРАЦЮ У МИРНОМУ НЕБІ

У Кіровоградському вищому льотному училищі цивільної авіації навчається багато представників острова Свободи, який у перший день нового року святкує 25-у річницю перемоги народної революції. Наш громадський кореспондент Т. СТАРОДУБЦЕВА зустрілася напередодні свята з курсантом КВЛУЦА грома-

дянином Республіки Куба Раулем Рокє ГОНСАЛЕ-СОМ. Ось що він сказав:

— Ми, кубинці, завжди дорожили дружбою, допомогою і підтримкою радянського народу у боротьбі за свободу і незалежність. Від усієї душі вітаю моїх радянських друзів, увесь ваш народ із Новим роком.

ЗВИЧАЇ РІЗНІ, ПОБАЖАННЯ ОДНЕ

Новий рік! Рік новий, та зустрічають його здебільшого по-старому. І скрізь неоднаково. Звичайно, багато є і спільного: традиційне шампанське, щоб пробка в стелю, синтетична ялинка (ми ж всі любителі природи), катання на трійці (тролейбус № 3)...

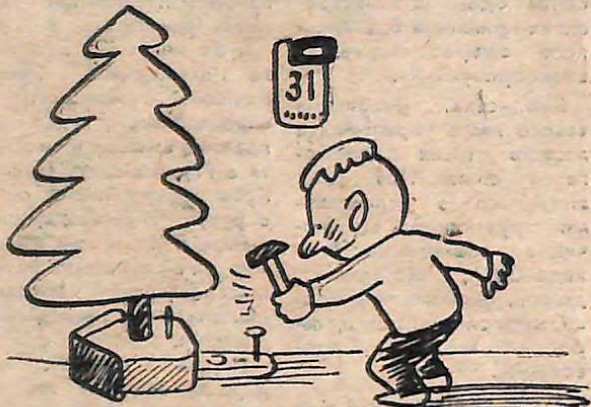
Щодо традицій зустрічі Нового року в інших республіках нашої країни, за рубежем, то, мабуть, і ночі новорічної не вистачило б їх переповідати... Ось бодай деякі звичаї.

Латвійці урочисто вносять лівня до кімнати і кожен із зустрічаючих свято насипає на долівку зерна та загадує бажання. Той, чие зерно півець кляне, може не хвилюватися — його бажання здійсняться. Латвійці наряджають ялинку зробленими із соломи іграшками і дарують один одному червоні яблука.

У наших сусідів молдованів, перш ніж висловити традиційне побажання (Ла мульць ані! — Живіть багато років!), вас поведуть на народне свято плугошор. Дванадцять волів, на кожний місяць року, завітчані стрічками, запряжені в плуг із піднятим лемешем, ідуть селом за своїми господарями, які вітають сусідів, обмінюються подарунками.

Скільки народів на землі, стільки й звичаїв. Але є традиція спільна для всіх землян — бажати своїм рідним, друзям, знайомим щастя, здоров'я, щоб у кожній оселі був достаток, усмішка, а над оселею — мирне голубе небо.

Тест Мірошинка Омелька записав Володимир Поліщук.

Без слів

Без слів

Мал. Д. БЕЗУГЛОВА.

НОВОРІЧНІ ПОРАДИ ОМЕЛЬКА

1. Запам'ятайте: краще зайвий раз цокнутись чаркою, ніж зайвий раз випити.

2. Найкраще до мінеральної води подавати «Столичну» або «Українську з перцем».

3. Якщо ви хочете запалити ялинку, для цього не обов'язково користуватися сірниками. Їх з успіхом може замінити зіпсований електропровід.

4. Якщо ви покпали лікті на стіл, а голову в холодець, не забувайте побажати господарям на добраніч.

5. Зробіть такий експеримент. Щоб у вас не боліла голова на похмілля, спробуйте перед цим замість охолодженої пити томатний сік, а закушувати його, мов після випитої склянки горілки.

З першої руки записав

В. ГОНЧАРЕНКО.

м. Кіровоград.

1. Коли ви прийшли у гості і малюк тягне вас до себе, а батьки — до столу, поступіться дитячим примхам. Але наступного разу принесіть такі гостинці, щоб малюку було не до вас.

2. Завжди нелегко бажати нового щастя новоселам. Тому застерігайтесь сюрпризом: подаруйте їм якийсь будівельний дефіцит для усунення дрібних недоробок.

3. Якщо на дитячому ранку малюки запитуватимуть вас: «Звідки з'являються діти?» — відповідайте, що вони приходять за запрошеннями.

4. Поздоровляючи деяких товаришів з Новим роком, пам'ятайте: вашій бороді, шубі та торбі з новорічними подарунками можуть не поважити, тому запасіться про всяк випадок довідкою, що ви справжній Дід Мороз.

5. Якщо у вас трапилось щось із пам'яттю — скористайтесь послугами «Міськдовідки». Тут вам допоможуть узнати, який зараз рік і де можна купити справжню, а не синтетичну ялинку.

ПАНАС СТАС.

м. Іваново.

Де ти, щастя мисливське?

УСМІШКА

Перед днем полювання не спиться з ніччю. Збираємося ще на світанку за селом, біля току на ваговій. Там потягнемо жеребки, кому на яке поле йти...

У ваговій уже гомонять. Мабуть, ляпають картами і язиками. Заходжу:

— Здрастуйте хлопці! — Здоров, здоров, козаче! Ще диваєш? Сиди біля ваги на теплій лежанці!

Всидиш. Старій зайчатиш забажалось. Ляється, бурчить ще з похмілля. Носиш, каже, даром п'ять років сопишника за плечима. Йди, може хоч на постий щось уцілиш. Ага, вона думає, що це так легко. Якби зайці прив'язані були, а то ж вони бігають, пеначе реактивні...

Хто ж там ще у тютюновому диму? Чи не Степанович? Віп. Чемпіон по бігу. Торік, було, зайця чи вцілив, чи ні — за ним. По ріллі, по спігу. Бачить, що не дожене — на першому кілометрі валляки з піг — і далі за косяком. На другому кілометрі на землю полетіла шапка, на третьому — куфайка, на четвертому... Летів у одній майні і трусах. Добре, що заєць мчав по дорозі до села. Не догнав його Степанович. Махнув рукою та й у свою хату вскочив, а дружина з переляку як закричить:

— Ти з неба чи з бані, божевільний?

— Не галасуй. Давай-но чинимось тіло прикрити, та побіжу одіж збирати!..

І товстун Малинка є. Прославився на всі віки. Кумову собаку (не собаку, а теля) прийняв за зайця. Бабахнув з обох стовпів — хвіст Рексові піби одрізало. Собаці нічого, живе й без хвоста, а кум не кум. Розкумались. Обминають один одного десятою дорогою...

Тут і Лаврін. Цей завжди додому без зайця повертається. Але гордо. Усі чоловіки, жінки і діти сміються з нього, а йому хоч би що. «Я, — каже, — тільки зайців стріляю, а зайчик — ні». — «Як же ви їх розрізняєте?» — питають. «А отак і бачу: якщо побігла, значить, зайчик, а побіг — заєць».

І Іван Гиря є. У новій-новітній, цілісній шапці. Ввечері зробить з неї решето. Як зійдемося, хтось і колись Гирю, що він стріляти не вміє. Гиря розпачається, закричить: — Я не вмію! Глянь-те, пасмішники нещасні! Шапку з голови — і в руки пайближчому! — Кидай угору!

А пайближчому що? Скільки сили Гирину шапку — в небо. Гиря як пальне — з шапки один пух летить...

От кому вже вдома не сидиться, так це дідові Гоцику. І з самого порогу силється і з його дореволюційної одностолки, скрученої

дротом і мотузками. Однак везе йому! Тільки вийде за сад, а на нього зайці — так і пруть, так і вальця! Дід Гоцик вибирає найкращого, п'ятинадцятикілограмового. Бахнув один раз — і кришка. А тоді вертається в село і тикає на нас лальцем, старий шарбун:

— Бач, ходять. По шорок кілометрів жроблять, а току?... Штрілять треба вміть...

Впрушаємо. Бо світає. Хто по озимині, хто по ріллі. Раптом: бах! Так і є, дід Гоцик. Спиняється, дістає з кишені мотузку, нахилиється, зводиться, закидає за спину добрячого, як підсвинка, зайця. Аж тоді вже кричить нам:

— Штрілять треба вміть!

І пошкорбав додому. А ми у ріллі, та такий глибокий, що сам чорт у них ноги поламав би. А ми, у будяки, у буряни, у зарості лісо-смуг...

А ввечері жінка заспіває: «Чи ж я тобі не казала, що у холодильнику й лівень, і курка, і кролик?» Та й якби ж тільки один вечір — тиждень бурчати.

Ох доле, доле... У нас, мисливців, два щастя. Перше, коли починається полювання. І друге — коли кінчається... Тільки де воно, те друге, забарилось?

Микола СТОЯН.

с. Панчево,

Новоміргородський район.

ПАРОДІЯ

Сухий закон

Був я п'яний і п'яна вона: причастились чаклунського зілля. Несподівана, лізна весна. Несподіване, раннє похмілля.

В. БАЗИЛЕВСЬКИЙ, зі збірки «Світлом єдиним» («Промінь», 1983 р.)

Не терплю я горілки й вина, в мене й гості таверзи, як діти... В білім інеї раптом Весна зазірнула в вікно:

— Чи зрадів ти? — Відчиняю.

— А я не одна, з Новим роком! — Розквітло застілля.

Пийте, друзі шановні, до дна Невичерпний тираж мого зілля!

Антоніна КОРИНЬ.

м. Кіровоград.

СНІЖИНКИ-СМІШИНКИ

На карнавалі

— Ти б порадиш, — просить жінка Пошепки Семена, —

Що зробити, щоб відчепився

Тил отой від мене?

Чоловік примружив очі:

— Слухай-но, будь ласка, — Як підійде знов до тебе —

Скниш з обличчя маску!..

Навчений

— Уже й подарунок

Одержав ти, Гнате!

Що ж Діду Морозові

Треба сказати?

Синок подарунок

За спину хова:

— І ще один дайте,

Щоб мав я їх два!..

Борис СЛЮСАР.

м. Світловодськ.

Новорічна пісня сторожа на фермі

Я в новорічну ніч собі

Ношу з кормами клунки.

Хто й бачить — дума: Дід Мороз

Розносить подарунки...

Анатолій КУРГАНСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

КОНФЕТТИ

Новорічний коктейль Діда Мороза: дощ зі снігом.

На новорічному маскарадів левову пайку масок складали зайці.

Останній крик мод-83 ашанували хвилюю мовчання.

Спочатку хазяїн підні-

мав келихи, а потім — какує вперед! — казали гостей.

«У мене ялинку голмили руками не візьмеш — клади троячку!» — сказав лісник.

«Напередодні Нового року ми йдемо в ногу з часом — це календар вис-

какує вперед! — казали авральники!..

Бережіть Снігуринку! Доки вони не стали Сніговими бабами.

Гасло лісозастотівельників: «Перетворимо ялинки на ділову деревину!»

Фізики зустрічали Но-

вий рік за електронним часом.

Олег СЕІН.

Наступний номер «Молодого комунар» вийде у суботу, 7 січня 1984 р.

В. о. редактора
В. АФАНАСІЄНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

ВК 01004

НАША АДРЕСА:
316050, МСП,
вул. Луначарського, 36.
м. Кіровоград.

Індекс 01103. Обсяг 0,5 друк. арк.

Зам. № 2. Тираж 50 700.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.